

Dames en heren,

Ik stel het mij zo voor: er is een familie met traditie, een jonge zoon die iets anders wil. Hij wil niet weggaan, eigenlijk wil hij net blijven, en eigenlijk wil hij net als iedereen opvallen, in het oog springen, iets doen dat opgemerkt wordt. Dat is het denk ik.

Het verlangen naar iets dat niet onopgemerkt voorbij gaat.

Hij, die zoon, maakt niets groots, hij maakt iets kleins, iets waarvan hij hoopt dat het gaat blinken, iets waarvan hij hoopt dat het een kleinood is.

Dan is er een vereniging van auteurs.

De vav, die gooit niet echt met prijzen. We zijn eerder op onze qui vive om praktijken die niet deugen aan te klagen, we gaan een oorlogje meer of minder niet uit de weg. Zo zijn we, zelfs als we geen schijn van kans maken, maken we toch van onze oren.

Maar één keer per jaar miskennen wij onze moeilijke natuur, geven we wel iets weg, een prijs. Aan de meest auteursvriendelijke bibliotheek, boekhandel of uitgever. Drie jaar geleden deelde Rudy Van Schoonbeek en Uitgeverij Vrijdag in de klappen. Dit jaar is het de beurt aan een andere uitgever.

De perfecte uitgever zal wel niet bestaan, sakkeren wij verder, maar dat neemt niet weg dat we onze appreciatie voor andersmans werk één keer niet onder stoelen of banken willen steken.

Terzijde: ik deed in mijn tienerjaren was wel eens mee aan poëzieprijzen, ik herinner me dat de prijs er dan soms in bestond dat je bundel uitgegeven zou worden. Als je won kreeg je gratis je eigen boek.

De winnaar die ik zo meteen bekend maak, krijgt een oorkonde van Ann De Bode. Voor het uitgeven van boeken zorgt hij zelf.

Misschien kan hij, bedacht ik, een gratis auteur er bovenop krijgen, die hij zo meteen mag gaan kiezen uit het grote aanbod hier aanwezig. Enfin, we horen het veel de laatste tijd, niets is gratis, natuurlijk.

We zullen straks op een rij gaan staan...

Onze winnaar is eens te meer geen 'mastodont-uitgever'.

Dat betekent dat je als auteur met de iemand die echt beslist spreekt, niet met iemand die alles nog even aan iemand anders moet voorleggen. Dat is een fijne manier van praten, dan krijg je soms antwoord. De winnaar is een uitgever die jaar na jaar boeken uitgeeft die nergens anders zouden kunnen verschijnen, een uitgever die die boeken vaak nog vertaald krijgt, verspreid over de wereld,

bij uitgevers die net als zij of hij die boeken een warm hart toedragen.
Een uitgever ook die te hard werkt, daardoor ongetwijfeld wel eens een steek laat vallen, maar ik maakte nooit mee dat daar een andere reden voor was dan te graag en/of te veel willen.

Onze winnaar is onmisbaar, maakt een hemelsbreed verschil, vandaar dat de winnaar Bart Desmyter is van Uitgeverij De Eenhoorn.
De prijs gaat ook naar zijn team, ik wil Annie Pollin en Nele Declercq en Nandine Boone en Karel Boone en Nancy Ryckoort en Sarah Claeys graag in deze hulde betrekken. En Marita Vermeulen die samen met Bart zozeer het gezicht van De Eenhoorn is geworden.

Een applaus voor moed, volharding, voor wondere boeken, voor de makers van het verschil, voor De Eenhoorn.

‘Het is niet onopgemerkt gebleven.’

22-12-2014